

Бодљикаво Пресе



Уредништво и Администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 3.— ДИНАРА

Претплату прима „Пресе“ за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 36.— дин.,
полугодишње 72.—, годишње 144
динара.

БЕОГРАД, ПЕТАК, 1 ЈАНУАРА 1943

БРОЈ 58 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ.



УНИВЕРЗИТЕТСКА
БИБЛИОТЕКА

WWW.UNILIB.RS

ПУКЛА ТИКВА...

Алжир, децембра. — После кратког чекања овде је пукла савезничка тиква и изазвала велику детонацију, од које је амерички фаворит Дарлан настрадао, задобивши једно смртоносно парче у срце.

Несрећа је настала због тога, што је Ајзенхауер незгодно загрисао у тикву, а при томе очеплио Џон Була, тако јако, да се овај риткуе.

У добро обавештеним круговима сматрају да је до овог «незгодног случаја» дошло због превелике и сувише искрене љубави између Енглеца и Американаца.

ПРОГРАМ СЕ НАСТАВЉА

Лондон, децембра. — На последњој империјалној конференцији одлучено је да се у новој 1943 години настави са блефирanjem, пошто је то оружје најпогодније за борбу.

ЈЕВРЕЈИН — ЛОРДМЕР

„РАЈТЕР“: ЈЕВРЕЈИН САМУЕЛ ЦОЗЕФ ИЗАБРАН ЈЕ ЗА ЛОНДОНСКОГ ПРЕДСЕДНИКА ОПШТИНЕ. НОВИ ЛОНДОНСКИ ЛОРДМЕР ИМА НАМЕРУ ДА ОБРАЗУЖЕ ЈЕДНУ ДОБРОВОЉАЧКУ ГАРДУ ОД 3.000 ЈЕВРЕЈА...



...као трговачку дивизију за ослобођење Европе — од пара.

ЛЕПА ЗАХВАЛНОСТ

Алжир јануара. — Жиро је изјавио да увиђа да су Англосаксонци јако племенити и захвални. Чим им неко не треба или, далеко било од нас, смета, они нађу неког безименог младића чије се име крије «из војних разлога», да га уцмекне и тако се ликвидира цела ствар. Из свих тих разлога он препушта Де Голу и Катру-у вођство, пошто они имају највише тренинга у англосаксонском манаџу.

ПОСЛЕДЊИ АДУТ

Кујбишев, јануара. — Стаљин је купио своје паре и ставио на једну карту, само је у малеру јар вуче на четрнајест па лако може бити тропа. Зато су сви његови ортаци премрли живи па не дишу пошто их страх да Џугашвили не тропира.

СПОЉНИ...

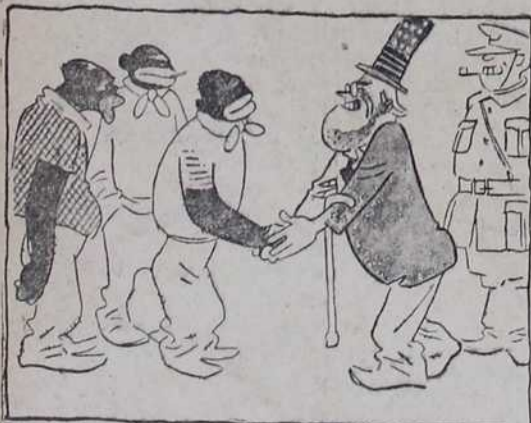
Нова сметња сад искрсла

Код ортака крај је последњег чина
Оде до ђавола лажна ортачина
Пред светом су тобож баш постигли слогу
Али један другом свуд подмећу ногу
Било у Африци или на Гвадалупи
Искрени ко браћа, ал' само у шупи
Користе тршкове велике и мале
Да један другоме некако подвале
Кад Јенкија туку, смеју се Енглези
Кад Енглези губе, тад се Јенки кези
Два месеца прође од оне срамоте
Од како Француској Африка се оте
Ал' у место рата, ту се игра фоте
Један другом шаљу протесте и ноте
И у нади да ће што ново да шћане
Стрељају Французе и једне Арале
А пред правом војском беже као срна
У Тунису мањи од макова зрна
Војска осовине десет пута мања
Ал' ти Булумента од борбе се склања
А признат се мора да су за мегдан
Из потаје, мучки, убише Дарлана.

Месец и по дана већ се Стаљин зноји
На источном фронту нешто да освоји
Широм целог света лажно брује звона
Ал' бојиште исто: од Волге до Дона
А кад напред макну: цена је прескупа
Црвена Армија главу о зид лупа
Па остаде само предмет тужних снова
Да некако продру барем до Ростова

Код Ржева исто, што и прошле зиме
Али да га узму, ваљда смета име
Офанзива иде спорије и брже
А њихово кљусе све у место рже
Напред ни да крене, све чифтета бије
Крв бедних кулака ко вода се лије

Широка душа...



— И ви амерички Црици отиђете у Африку, да их научите шта је америчка слобода. Само помојте да им ништа говорите о линчу.

У енглеском музеју 1950 год.



— Леди и центлмени! Ово вам је модел наших војника из 1942 године.

Срећна нова 1943 година

Данас нам је започето
Опет, једно ново лето
Ал' у нашем српском Јату
Све иде у дупликату.

Па ко има веће жеље
Нек сачека две недеље
И нек призна свима јавно
Да држи за православно.

Има само једна сметња
Укинута ноћна шетња
Ноћне птице, све на свету
Ноћ пробдију у — кревету.

Сад пророка има мање
Ал' сви тачно знају стање
Па ти бивши ноћни гости
Одмах знају све новости.

Од Испанда до Гвинеје
Вести капљу ко са стреје
Свако брата о тој згоди
Само туђу бригу води.

А кад дођу ноћи светле
И без ошачарске метле
Свако жели, враг му баби
Да бар нешто туђе зграби.

Место да му срце зебе
Нек верује свак у себе
И у новом овом лету
Нек се слоге венци плету.

Не слушајте ви гавране
Што вам лаж на ухо шане
Сваки као лустер висе
На лондонској ко је сиси.

У години што наступа
Нек нам глава буде скупа
Нек нас жеља инспирише
Да Србаља буде више.

Ко Србина скине с плота
Тај је прави патриота
А ко га у беду тера
Бранковић је и невера.

За трговце без ћепенка
Згодна песма: »Терај Ленкаа
Кад зарада већа прија
Мора увек да долија.

Помодарке већ се буре
Нису лепе без фризура
Којој мода неда мира
Нека мужа ондулира.

У години што сад поче
Нек се мање пиће лоче
Јер због нашег лумпераја
Ми дођосмо до белаја.

Нек у лету што наступа
Лондон мање лажни лупа
Све нас држи жеља врућа
Да се код нас мање трућа.

... ПРЕГЛЕД

— код ортака тиква ирсла

А чим напред макне, поплаши га »иш«
Гора се затресла — родио се миш
Дневно напредују једва пола метра
Цео век човечји треба им до Дњепра.
Зато у невољи лажна брује звона
Па од муве хоће да направе слона

Ко је Србин прави, ко Србију воли
Он ће Бога само за памет да моли
Нек' трљају главу, нек их ђаво носи
Због њих остадосмо и голи и боси
Место да смо здраву сачували памет
Изведоше они Србе на селамет
С' Енглезима када ортаклук се прави
Тикве се лупају по његовој глави
Нек им пилав кусну, нек он им лађе тону
Срби доста бежу за њих у талону
Европу су хтели да суде и уче
Па шта нас је брига ако се оуче
Једанајс народа у ђуп су гурнули
А да се ниједном нису осврнули
Камо лепе среће да за њих не чусмо
Страшан талас рата не би нас заплусно
Кад велики, моћни, страشان мегдан доле
Мали у крај, беже, продају амреле
Зато овог лета, благо српској нани
Ми смо кибицери, стојимо по страни
А кад су Енглези изазвали врење
Нек из ватре сами поваде кестење

За годину нову — то су жеље, што
Нек нам бољу даде Ново лето
А Енглези, Јенки и остале чове
Нек у море скачу и на глави члове
Сваки гледа себе, такве вести брује
Тако Србин вама, српски, поручује
И поштења више, више добре воље
Па Србима свима биће много боље

... Ујка Сама



— Теби, друже, позајмљујем револвер и због-де и сада заведи сам слободу у Европи!

НЕДЕЉА

НЕДЕЉА 27 децембра

Одем јуче код мога кројача, а он стоји код прозора и лепи га хартијом.

— Шта је то Лазо? — питам га ја? Ко разби тај прозор?

— Моја жена тврди, да сам ја крив, а ја сам нежан муж па јој дајем за право. Сигурно је да ћу ја морати да платим оправку.

— Па у чему је твоја кривица?

Само у томе што сам се сагао када ме је гађала пеглом!

— Дакле, да се ниси сагао пегла би теби разбила главу а прозор би остао читав — рекох ја смејући се.

ПОНЕДЕЉАК, 28 децембра

Дошла стрина у посету код рођака и седи са децом док не дођу родитељи који су у вароши. Она се шали са децом да јој прође време а одједном је упита мали синовац:

— Зини стрина да нешто видиш.

— Шта ћеш да видиш? — чуди се стрина.

— Хоћу да видим сплетку.

— Шта лупеташ којешта? Какву сплетку? Ко те је то научно?

— Па мама каже да Ви не можете да зинете а да Вам из уста не изађе по једна сплетка. — Вели наивно мали, а стрина се само покупи па оде без збогом.

УТОРАК, 29 децембр

Нашој сусетки госпа Дари смеје се данас цео комшилук. Била јуче на суђењу — разводи се са мужем а судија је упитао:

Колико имате година?

— Па зар то баш мора? — цењка се госпа Дара.

— Да не мора не бих Вас питао! — одговара судија нервозно.

— Е то могу да Вам кажем само на уво — вели госпа Дара и већ се спреми да приђе судији.

Међутим, судија био неки намћор па је казни са 250 динара због неозбиљног понашања и сад госпа Дара, чим се појави негде, дочека је гласно добаивање:

— Ходи да ти шапнем!

Јадна распуштеница не зна где ће да се дева од бруке па се затворила у четири зида и нигде не излази.

СРЕДА, 30 децембра

Идем ја улицом па на Теразијама сретнем мога пријатеља Светозара. Запео да жури па само што не трчи.

— Где ћеш по Богу? — задржим га ја.

— Море, мани ме, много сам узбуђен вели он па хита даље. Мене копка да сазнам шта је, па пожурим за њим.

— Испричај човече шта ти је? Људи смо! — велим му ја...

— Море зашто да се и ти секираш — каже он и наставља пут. Али ја не попуштам већ заинтачио да сазнам где се жури.

— Е кад баш хоћеш да ти кажем. Али знај, секираћеш се, — вели он.

— Море говори само — горим ја од нестрпљења.

— Мало пре се на станици догодила ужасна несрећа.

— Судар ваљда?

— Јок, брате, него ми дошла ташта возом из Ниша и покварила ми расположење за празнике — одговори ми он и оде а ја остадох запањен.

ЧЕТВРТАК, 31 децембра

Већ неколико дана ме боле с леве стране па се одлучих да идем код лекара. Одем код једнога специјалисте који ме поче испитивати од Кулина бана, па ме најзад поче куцкати и пипати. Најзад рече:

— Изгледа да је оболела слезина.

— Зар је код мене слезина тако високо? зачудих се ја.

— Слезина се налази тамо где

стоји Ваш цепни сат — рече ми доктор у шали.

— То је немогуће, јер бих ја већ два месеца био мртав.

— Како то? — упита лекар.

— Па тако г. докторе; мој сат се већ два месеца налази у заложном заводу а да је тамо и слезина — ја, ваљда, без ње, не бих могао живети.

**ПЕТАК
1
ЈАНУАР**

— На Нову Годину човек мора нечим да се обрадује или бар понови. Зато је ваљда и мој комшија Миле одјутрос викао као луд — кажем ја жени:

— Јадна му радост — вели она. Баш на Нову Годину он се насекирао па ће целе године да се секира.

— Шта је било?

— Јутрос, сабајле, дошла девојка да му јави како је ноћас неко обио шупу и украо му ћурку.

— Куку мене — закуках и ја из гласа а жена ме гледа зачуђено.

— Шта ти је, и што кукаш на туђем гробљу? — пита ме она зачуђено.

— Како да не кукам када сам синоћ купио тога ћурана и паре дао унапред. Хтео сам да те изненадим.

— Јао, лепо ми изненађење — закука сад она и нас двоје проведесмо Нову Годину у куќањи. Лепо ћемо се провести ако нам цела година буде таква.

СУБОТА, 2 јануара

Пошто је наш лист изашао у петак, морам да вам испричам једну бајату ствар, која се догодила једне суботе ко зна које године: Три пензионера играју санса у кафани. Око стола пуно кибицера који се једнако мешају у игру.

— Ниси требао да изађеш из макази! — каже један кибицер. Мало после вели други:

— Баш си будала! Шта си бацно пикове...

Ларма и објашњавање је било толико да се није могло играти. Играчи се само загледају.

— Слушај бре Анто, замени ме за час — каже један играч. Кибицер сав радостан седе:

Мало после рече и други играч своме кибицеру.

— Придржи карте, ја одо', за час, на телефон. И други кибицер седе

Није дуго потрајало устаде и трећи играч па замоли свога кибицера.

— Хајде, играј мало, само некој да се платкаш. Мене заболели стомак.

Кибицери наставише да играју; карта пљушти а они загалмили па очи да поваде. Најзад се сврши и игра.

— Где су ови играчи? — пита један кибицер келнера.

— Ено их у „шпилцимеру“ играју на миру. Веле да им овде смета ларма.

ВРХУНАЦ РАСЕЈАНОСУИ



— Гле ојачар!.. То доси срећу.

ЗБОГ ШТЕДЊЕ

— Шта? Ти трезвењак па пијеш ракију.

— Био сам, али нисам више. Исписао сам се, јер нисам имао новца да плаћам члански улог.

Данас

БОДЉЕ

Трамвајџији

Око тебе, свађа, буре
Публика те грди, гура
Ал' ти ни у фрштец
Стално возаш се без грешке
Док већина иде пешке
— Упали ти кец!

Зрвару

У години што наступа
Нек су дрва мање скуг
И тачнију меру
Ипопања је било доста
Сад ће бити мало поста
Други кајмак беру
Ког понесе коњуиктура
Може остат и без — тура.

Млекаџији

Нек замрзне вода здраво
Да пијемо млеко право
Макар само кап
За зарадом вама стало
Па вам увек воде мало
Само нек је шап!

Банкалу

Нек' година четрес трећа
Са зарадом буде већа
Нек се боље клопа
Нико неће дићи вику
И жалити ту публику
Када је већ троп!

Месару

Бар једанпут у недељи
Све буде по твојој жељи
То је твој пазар
Увек падне нека пара
То се и Бог за вас стар
Бог или кантар.

Спорт

Истиче им ангажман

Рвач и менаџери Рузвелт и Черчил објавили су својим пуленима Катрију, Де Голу и Жироу да њихов ангажман истиче у овој години па зато нека се за време постарају да нађу успелење.

КУРТА И МУРТА

Футбалско првенство личи на ову пословицу. Час узаше плави, а сјаше С. К. 13, а после тога сјаше Мурта (плави) да би ујашо Курта. За прошлу јесењу сезону узјахао је Мурта па и не мисли да сјаше.

У ДОБРОЈ КОНДИЦИЈИ

У прошлој години Београђани су изводили разне физичке вежбе па се налазе у сјајној кондицији. Нарочито су вешти угурњави и стајању, па се за лаку и тешку атлетику не треба плашити пошто она има много младих талената.

САДРЕММЕНА

Мира

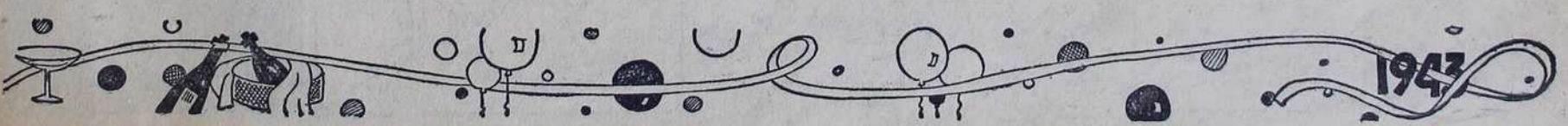
Рајсоџија

Остави ме па тугује
Момак млад
Кад је хтео да тргује
Снађе јад
Па сад по цео дан псује
Тежак рад.

Обећава стално мени
Лудој глави
Да ће са мном да се жени
И поправи
Ал' знам да је онај стари
Што презари.



— Сликај ме, како хоћеш, али знај да ћеш ме тешко погодити.



НАШИ ЛУЧОИ И НАШИ КРАЈЕВИ

Гиле дочекује нову годину

Вика ме синоћ докамица:
— Слушај бре Гиле. Добро се избричи због зашто ће на куде нас да бидне друство да си тако цумле дочекамо Нову Годину.
— Добро де! — Зборим си ја. Такав је адет ама знајем си убаво што ће се напраји. Оће се нафукљају муфљузи на једење и пијење па ће се напраји ка-лабал'к.
— Јок бре Гиле, две ми очи! Ти си мислеја да су ово твоји кардаши и оно твоје лофиско друство што си оди само по мулећину. Ово је бре виши ста-лиш, ноблеса.
— Пардон и пуј пике! — извињавам се ја. А ја сам мислеја на оно наше мераклиско друство што си оди само код големаши због зашто воли клопање а с'г видим да сам изгрешил'а. Ово су човечи што не раде на ситно већ само на големи дрпови па зато ги не врши ра-боту једно муле мезенце...
— Ју бре Гиле, Господ те у-тепаја, зар си бре, заборавија одакле си изрипаја. Да не беше мутна вода и рука работу, кој би знаја за теб', а и мен не би усрећија...
Видим ја шта иска жена ки-села па си уафти пут за уши па су одо у кафану. Када сам дошеја кући а оно већ дошле три свестике и кума Васке. Здра-вљење и целивање и ја си одо да се убукујем у смокинг а мо-ја Јола сас свастике починала да праји распоред за вечеру.
— Овде ће седи чика Мита директор, а туј госпа Кева рен-тијерка — вика ми она.
— Нек се фаћа место како је кој вешт — кажем гу ја. Глам-но је да има мезел'к а за ме-сто ће да бидне колај работа.
— Неје бре Гиле такој! — дрекну Јола на мен. Сваки си има своји рангови.
— Око осам сати искупија се бел свет. Дошеја Драги Цврца откуде Дедиње, па Паја банкир сас госпа Анку, па Ђура с њо-гову оспиду Дару, па Ђока с две керке па Мита директор с ону његову белосветску, па Ста-ва големаш, па тетка Буца с ње но куче.
Седамо за астал и поче јаде ње и пијење и такој дође и по-ноћ. Утулимо фењер ил како гу викате гелектрику и одржи

једну здравицу на куде госта, а мен ми вика Таса болтација, бивши татко на народ.
— Да ни си жив Гиле и да живујеш сто године па да јопет урипамо у неко клопање и ре-фену због зашто смо навикли на убавињу и конофрт па ни се мешинка искези кад си троши-мо готовинку.
— Живујеја Таса — повика-ше остали, а Трајче, бивши големаш, што с мен беше у исто друство, поче да збори:
— Ми се знајемо сви у главу збг затој нема лажување. Нека ново лето донесе неку фајцицу за нас јер када је каса убаво гада је добро, а када на куде нас бидне курцшлус онда ич не чаља.
— Тако је! — викнуше сви ч глас, ал када пред зору Мика адвоакт поче да збори неки глупи речови да ми између себ скупимо неку пару за овија голамефри, покварија се штимунг и сви се гости уфатише пут под ноге. Такој због један глуп реч, пропаде уживанција.
А с'г си одо да пазарујем за Божић затој у здравје и до ско-ро виђење.
Ваш ГИЛЕ

Нашао их

Познати немачки режисер Фајт Харлан имао је једаред да сними филм у коме је у маршу на-ступао одред војске. Међутим, с обзиром да се та «војска» састо-јала од глумаца и статиста, ника-ко режисеру није успевало да дочара пред камеру илузију пра-ве војске.

Узалуд је Харлан молио, пре-клињао, грдио и урлао. Најзад је у једном тренутку зауставио це-лу ту комедију.

— Испричаћу вам једну ствар! — обратио се он присутнима. — Када сам био мали, често ми се дешавало да изгубим своје игра-чке. Тада сам неутешно плакао, а бака ме умиривала речима да ћу играчке ипак опет наћи...

Режисер је дубоко уздахнуо и затим додао:

— И њене су се речи обисти-ниле! Сада сам овде пронашао своје оловне војнике које сам пре толико година изгубио!..

Није објасно

— Шта, тата је у постељи. Ваљ-да није ништа опасно.

— Није, није! Мама му само пере кошуљу а он чека да се о-суши.

Нема правила без изузетана

Госпођа уводи младу кућну помоћницу у дужност и објашња-ва јој њене дужности:

— За мене је, Марија, најваж-није да будете пажљиви и неж-ни према мојој деци — наравно, с изузетком мога осамнаестого-дишњег сина.



— Уделите ми нешто госпођо, смрзнуо сам се на овој хладно-ћи.

— Ију, ала сте луди. Па што не обучете капут.

На испиту

Професор медицине испитује студента:

— ...у таквом случају колико бисте капи морфијума дали бо-леснику?

— Дао бих му отприлике јед-ну кашичицу, одговара брзо сту-дент.

— Не! узвикну професор. Студент се збуну и после кра-ћег размишљања рече:

— Господине професоре, хтео бих да исправим оно што сам рекао.

— Доцкан је. Ваш пацијент је умро пре пола минута, закључи професор гледајући у сат.

УСПЕО ГЛАС

— Данас више човек ни у шта више не може да верује, јада се један господин у своје друшту. Свуда вас варају... на сваком ко-раку... Замислите, пре неколико дана доо сам оглас. Тражио сам познанство с младом, лепом, скромном девојком, коју бих по-магао новчано... И замислите, ја-вила се моја кћи.

— Видите, драги слушаоци, ту-мачио је професор медицинског факултета, вене на нози овог бо-лесника згрчиле су се и због то-га он мора да храма. Шта бисте ви чинили у томе случају, госпо-дине Бошковићу?
Студент: — И ја бих храмао...

Писмо малој Јовице

Драги цико,

Видим ја да цео свет удало у писање па оцу и ја да напишем Несто за Новина Нокас мамца иглала покл па много изгубила па јутлос ја је питам дал наса И-ванка има телмичку стлују а она ми казе: Што лупетас којеста. Откуд њој стлуја обична сељан-цула, а ја јој казем па тата јој синоц казе дођи Иванка слце мо-је да ме углејес, а она се смеје и казе тати Ју господине ви зна-те да је забрањена стлуја а он казе: Имас ти много стлује и док ја то плицам а мама тек влисну ју, стока једна сељацка показују ја њој. После ми Иванка удалила самалчину а тата вико и казе да це да ми отсеце језик.

Био данас у физити код маме један цика и они се закључали али ја вилио клоз лупу и видео како цика љуби маму па отисао код тате а он ми дао стотку и казе ти си моје паметно дете сад несме матола ни да зине. После смо имали госте а мама казе да ће она алапаца са оним соњом а ја пито ко је алапаца а мама ме истелала у кујну и ни-сам добио луцак.

Вецелас молам дидем код стлине а ја нецу а тата ми казе молас Јовице дидеш јал она тле-ба да нам да пале а ја кад одем

код стлине оцу да је казем да нам одма да све пале да ја не би исо сваки час. А пале нам много тлебају јел мама стално губи а онај цика Цале увек тлази пале а мама плаце па ка-зе немам. Висе ни глоса. Све си ме истлесо а Цика казе ваљда не мислиш да те волим због твоје лепе оци а тату јули цика Сима дилектол за неку меницу а казе да це све да плода.

а сад идем с Иванку у биоскоп па ћу сутра јопет да ти писем твој јовица



— Ја не бих могао да живим без деце.

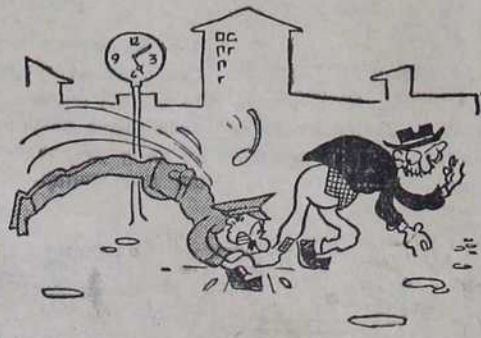
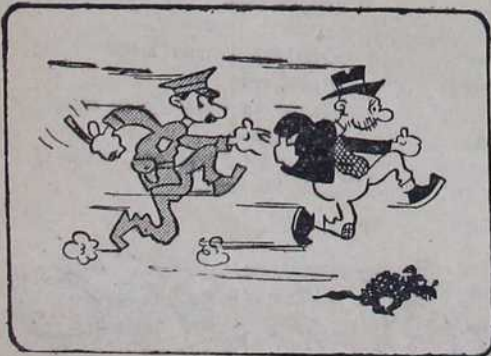
— Благо вама ви сте сигурно срећан отац!

— Не, ја сам дечији лекар.

— Ко ти је то!
— То је сестра прве жене дру-гог мужа моје треће жене.



ДОПОВИДЦА И РЕВНОСНИ ЧКАЦА



ШАРЕНИ СТРАНА

О новој години

Лопов са укусом



— Покрадени смо то је несумњиво, али изгледа да су то били људи доброг укуса.
— По чему то закључујеш!

Новогодишња расматрања

— козерија —

Нову Годину увек дочекујемо са пуно лепих али неозбиљних, управо неостварљивих жеља. То је већ традиција. Бабе желе да се подмладе, сиромашни да се обогате, болесни да оздраве, заљубљени да постигну успех у љубави, ђаци да сврше школу, ђелави да им израсте коса и тако редом. Када дође Нова Година све се ове жеље сведу на то да се човек добро проведе а да га то што мање кошта. Зато смо ми последњих десетак година врло бурно дочекивали и испраћали обе Нове Године. Јер код нас све иде по принципу дупло или ништа.

И све смо радили по пропису. Секли маказицама длаке од пратета, куповали ошарску метлу и пили до зоре. Због нередовних прилика много је што шта изостало, али је пиће остало. Пије свет овај такзовани алкохол у сваком виду, баца паре и чека да му се остваре разне немогуће жеље. Бар машта није рационарана па се зато троши у неограниченим количинама. И најобичнији поткивач—они бар немају маште—пусти машти на вољу и за нову годину направи такав сноп жеља које не може остварити, ни путем чаролија, ни аз сто година. Ал' хоће човек да се задовољи. То бар ништа не кошта а није ни кажњиво. А већ о нама, такзованој интелигенцији, и да не говорим. Наше су жеље за ову годину која данас наступа сачувамо свој комфор, друго да се наравно на туђ рачун истакнемо, треће да уђемо у неку масну рефену и четврто односно прво да нама и само нама буде добро.

Сељак пак, са своје стране, пошто је двадесет и две године био кусур и гумарабика жели да се наплати за све штете и понижења. А код њега се за-

мрло па може. Зато је ову годину само сељак дочекивао, гледао у прасећу плешку, испијао чокање и литрењак и певао: Фала Богу када и ја доби „луфта“. Зато су сви сељаци синоћ, уочи Нове Године, пожелели да Београђани у Новој години још чешће а узалудније жипче до села, да газе блато и умиљавају се њему, гегули.

— Вама — рече ми јуче Фића, мој млекација, подрж Боже овако. Сад сам ти ја голема персона. Помузем десет литара млека и донесем у Београд тријес и онда само кибицантујем акко ме мазе и зову а ја се правим луд и само гурам цадом. У ову нову годину, оћу да останем у село па ко оће млеко нек запне у село да дође код мене на ноге...

Слично мисле и други сељаци, е, богами, не греше. Пре овога рата, иако смо ми сељаци земља сељак није смео да уђе у бољу кафану а камо ли у господску кућу, а сад се за њега отимају као да је нека ретка зверка. Пала им секира у мед па зашто да не искористе. Ваљда ће сељак да резонује и истражује праве кривце? Јок брате! Он зна да га је нажуљно капут и лакована ципела, па сад и гули капут и што је у капуту сиротиња раја и гуланферна душа, мало га се тиче. Пошто је ред да и ја имам неку новогодишњу жељу, рећи ћу вам у поверењу шта вам свима желим: краћи језик. И још: више памети! И још да не заборавите на она наша четири „С“ јер само ако сељак и капут у идућој години поћу заједно, може бити добро и за једне и за друге. Са тим жељама, иако сам Прасе, ја свима желим:

— СРЕЋНА ВАМ НОВА ГОДИНА и дај Боже да ове, 1943 године, будете паметнији...

ИНТЕРВЈУ

Тежан ударац

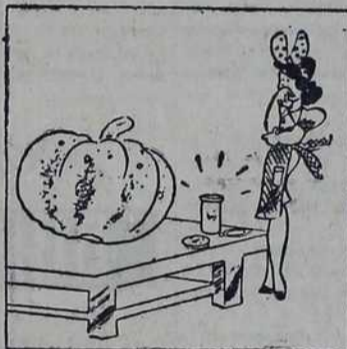
У Гросмановом винарском подруму, где је својевремено свраћала елита бременских познавалаца вина, седео је стари конзул Велерброк за својим сталним столом, а пред њим је стајала чаша најбољег »Лагранж« вина.

— Погледајте ову дивну ствар! — говорио је конзул једном познанику, показујући на чашу с вином. — Али посматрајте пажљиво ово вино! Зар није лепо! У средини је светло као пламени рубин под зрацима залазећег сунца. Затим долази један прстен сомотно црвен као краљевски плашт, а спољна ивица се прелива у најлепшим црвено-смеђим бојама махагонија...

Обема рукама подиже Велерброк чашу и испи је одједаред, мљацнувши на крају зналачки језиком. Тада му се оте из груди ју један тежак уздах.

— И, видите, оваку дивну ствар ми је сада лекар забрањено!

КАД БУНДЕВА ДОЂЕ У ВАРОШ



— Како да ставим оволику бундеву у ову малу теглу.

Два лажова

— Пас је утео моју ташту, па је побеснела...

— То није ништа! Тај исти пас је ујео моју ташту, па је он побеснео...

— Господине, ви сте сведок да ме је Риста назвао глупаком.

— Да, да, ја ћу то у свако доба потврдити.



— И ви кажете да сте нашли купца за ову слику!

— Да нашао сам.

— Онда сте погрешили професију. Требало је да будете трговац.

Боље овако

Досадила женама порођајне муке, па саставиле депутацију и послале је на небо.

Свети Петар примио жене и саслушао њихове јаде.

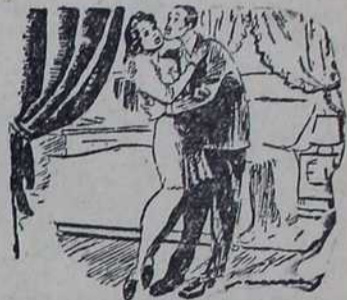
— Дошле смо да тражимо да наредиш да ми и даље рађамо децу, али да људи поднесу порођајне болове, јер не верују да је то тешко.

Свети Петар се смилвао и наредио да буде тако како жене траже, и депутација се весело врати.

Чекале жене с нестрпљење да виде је ли наређење на снази. Нису дуго чекале. Неко им јавио да се нека жена порађа и све потрчаше тамо. Породиљу нашли у постељи. Поред ње бабица и муж. Зачудиле се жене што је муж миран, као да не осећа ни-

шта и таман су помислиле да је Свети Петар заборавио на обећање, кад се из комшилука разлеже кукњава једног квмшије, баш у часу кад се дете рађало.

Истог дана депутација жена отрча поново на небо и поче претклињати Светога Петра да остане све по старом.



— Реците да ме волите, Конте! А да ли ћете Ви бити као већина људи!

— Не, Аспазиа. Ја доручкујем у 11 сати.

Лепо објашњење

Настас Петровић имао је момка Симу који је био врло вредан и поштен, али је колео да гуцне.

Сима је још држећи човек па се данас може наћи како испија своју »љуту« у неком бифеу. Ових дана седи он у једноме бифеу на »Славији« и испијао своје чокање, када се за суседним столом поведе разговор о корупцији и неко рече:

— Довољно је бити два месеца министар па стећи палату...

— То је било могуће само у Југославији — умеша се Сима у разговор.

— Како то? — упита један из онога друштва.

— Тако брате! У малој Србији владао је образ зато су министри, и то они који су годинама министровали, умирал и сиротињи, а у Југославији су владали закони и уредбе а њих је лако обићи и прескочити. Ја нисам могао да га прескочим а министар је могао, па зато му је било лако да подигне палату па и две — рече Сима и настави да пије ракију.

Страшан сан

— Шта си сањао?
— Да сам Португалац.
— Па то није ништа страшно
— Како да није страшно кад неznam ни речи португалски.

Тешко обећање

— Ја ћу вас излечити, али ми морате обећати да ћете чинити све што будем од вас затражио.
— Хоћу, господине докторе.
— Дакле, прво ми платите стари дуг.

Очево искуство

Седе отац, мајка и синчић:
— Је ли, мама, где си упознала тату?
— На плажи. сине! Он ми је спасао живот...
— Сада ми је јасно зашто тата неда да идем на Саву.

ПРОМЕНИЛИ УКУС

Нек спортисти нов дух шире
Клупске страсти нека смире
Нек завлада нарав кротка
И публици већ се смучи
Да је сведок вечној тучи
Место спорта — мотка!

Срећан брак

— Кад сам узео моју жену, споразумели смо се да одлучујем у свима важним стварима, а она да решава о свему ономе што је мање важно.
— Па како излазите на крај?
— Одлично! За петнајест година нашега брака није било ничег важног.



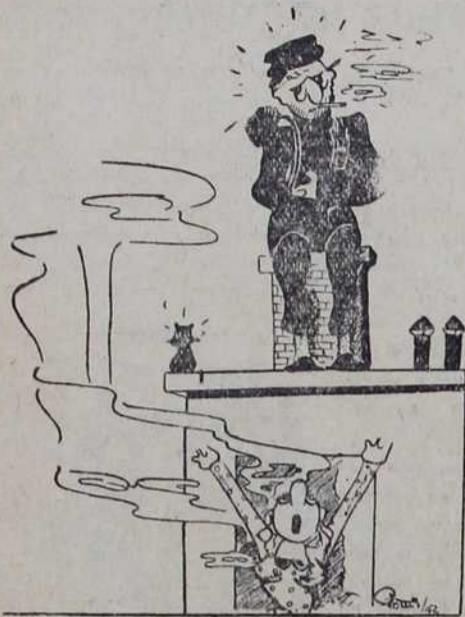
— Како ће се звати твој нови роман!

— Мирко као и девета свеска мог новог романа.

Сад ме видиш

Одавно пре рата имао један мајстор шегрта али га је хранио врло слабо. Дете је гладовало и ћутало. Почело на очиглед да слаби. Кадгод је мајстор секао хлеб, кришке су биле толико танке да се кроз њих провидило. Једне вечери сели да вечерају. Сви добили комедишке хлеба, а шегрт опет танку кришку. Он је узе и стави пред лице.
— Газда, јер ме видиш?
— Видим те, Радисаве!
— Е, газда, сад ме видиш, а сутра ме, бели, више нећеш видети.

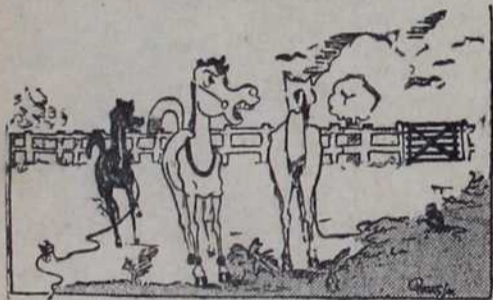
Како мало Перица замишља:
штрајк оџачара



у математици норен из 4



ноњугацију



Код детектива



— Хоћете ли им прибавити податке о мојем будућем веренику?
— Врло радо! О његовој прошлости, животу или!
— Не, то не! Позвала сам га наручак и желим да знам које му је најомиленије.

Слава негде се прича
Новогодишњи сан

Устао доктор Слава весело, па кад се умрио и обукао он уђе у кујну код своје Стане, па јој вели:

— Кажу драгичка!
— Да којем драгичка — вели му госпа Стана мрзовољно, као преко батине.

— Шта ти је сабајле? Шта си се надула као ширде? Зар данас на Нову Годину, да се закачимо — вели Слава весело. Хајд да се пољубимо и да ти честитам Нову Годину, па да идем у ординацију. И они се пољубише и Слава ређе ређе, а Стана му рече:

— А што ти ја рекох драгичка.

— Аух, ја заборавах — плесну се доктор по челу. Сањао сам ти ноћас диван сан. Као седим ја у салону и читам новине а ти дође у собу и донесе ми дивну јабуку. Иргена као крв. Па ми као велиш: Е, Славо да знаш да ћу да те обрадујем: добићеш сина. А мени Боже мило, мило... И тако се пробудим у најлепшем расположењу.

— Ју, Славо, зар у овим годинама? — зграну се Стана и поумени под дебелим слојем помаде.

— Море ја знам да ти сад можеш да родиш само трамвај — шали се Слава, али знаш колико волим децу па ми је сан пријатан и зато сам расположен. Не тражим ја од тебе да ти, заиста, рађаш. Мани, шта ће нам то. Када ниси то урадила на време, немој ни сада да почињеш.

— Баш си замлала! У тим годинама се шалиш са таквим стварима. — Кори га госпа Стана. Него баш да видим шта значи твој сан. Имам овде «Вечити календар».

— Море мани те глупости! — одговори Слава и оде у ординацију а госпа Стана полете у библиотеку да тражи «Вечити календар».

Доктор Слава је завршио пријем пацијената и већ се спремао да оде на клинику, када уђе госпа Стана.

— Нашла сам! — вели она још с врата.

— Шта си нашла? — зачуди се доктор који је већ био заборавио свој сан.

— Протумачила сам твој сан — одговара Стана победоносно. Знаш ли шта значи?

— Говори брате, шта правиш толики увод — прекиде је доктор. Видиш да се журим.

— Дакле, црвена јабука — значи нешто хитно, а дете, принова, значи наследство!

— Будалаштина! — узвикну Слава и пође вратима. Иди ти у кујну и спреми ми за ручак резанце са сиром, а мани наследство. Кога имамо да наследимо?

Зна из искуства

— Мамице — пита ћерка мајку. Који су бољи мужеви, глупи или паметни.

— Можда би паметни били бољи, али они се уопште не жене — одговори мајка.

Обратно

— Негде сам читао да камиле могу по недељу дана да трче и вуку терет а да не окусе ни капи.

— Код мене је баш обратно. Ја могу недељу дана да пијем а баш ништа да не радим...

Последица лености

Учитељ је дао деци овај кућни задатак: «Последица лењости».

Мали Перица разбијао је главу око овог задатка и тада се сети и написа «Последица лености». Затим остави у својој свесци четири стране празне и на крају напише ове речи: «То су последице лењости».

Убих се плаћајући за твоју фамилију, сви голи ко прст...

— Опет почињеш да пребацујеш — љутну се госпа Стана. Да нису твоји богати. Гејаци са Златибора.

Али је Слава већ не слушаше. Залупи врата и оде.

Када је у подне дошао на ручак, замало га не трефи шлог. За столом у кујни седи ташта, а поред ње мало куче Боби, због кога је доктор, приликом ранијих таштиних гостовања, имао грдне главобоље.

— Здраво зете! — поздрави га ташта. Јеси ли ми се обрадовао?

— Топим се од милине, мама — одговори Слава и сав кипи од беса. Поздравише се и седоше за ручак. Слави од муке запињу залогаци а ташта само клопа и при том развезла причу како је путувала, па никад краја...

Када су попили кафу, Слава пође у ординацију, а ташта му довикну:

— Где се журиш? Зар нећеш мало да разговарамо. Има пола године како се нисмо видели.

— Имам посла! — одговара Слава мрзовољно, па кад је био код врата, он викну:

— Стано, оди овамо!

Госпа Стана приђе а он јој шапну:

— Одмах иди па исцепај онај календар. Сувише тачно погађа. Заиста сам добио наследство и то хитно. Куд ме надари ћаво да ти причам снове а теби да ми тумачиш. Сада сам, ето, и ја постао сујеверан и верујем у снове — рече Слава и без збогом оде у ординацију.

Уркатети

ВИЦЕВИ

— Тата, шта је то хипотека?
— Дете моје, то је једино што ћеш наследити.

— Пази, сине, немој никад да додирујеш сијалицу влажним рукама јер може лако да те дохвати струја.

— Ето, видиш, тата, зашто не треба прати руке.

Поранио

— Свако јутро, када радио почиње са гимнастиком, мој муж се диже одмах из кревета.

— То је врло похвално — значи, ваш муж воли гимнастику?

— Мој муж не, него млада девојка преко пута.

Главна ствар

Газда Сима из Јагодине patio је од срца, а његов син јединац није био најбољи ђак. Учио је права и већ трипут је падао на испиту. Зато је газда Сима рекао сину, да му, ако и четврти пут падне, саопшти то обазриво.

— Стиже син из Београда. Улази насмејан у очев дућан. Газда Сима га посматра пажљиво, као да св лица хоће да му прочита шта је било. А син се насмеја па вели:

— Главно је, тата, да смо живи и здрави а за школу има времена!!!

»:«

— Неопходно је потребно, каже лекар пацијенту, да престанете пити ако мислите да излечите реуматизам у палцу.

— Забога, докторе, зар тражите од мене да због једног јединог палца мучим читав организам.

То баш не



— ...Дакле ви хоћете мене за ташту.
— То баш не, него вашу ћерку за жену.

Шта је са вашом ћерком?



— Шта је с вашом кћери? Кад мисли да се уда!
— Кад мисли! Непрестано...

У помоћ



— У помоћ, видим нечије ноге под креветом!!!

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач «Просветна заједница» а. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧА», Београд, Краљице Наталије бр. 108.

Трансформација и-ће Наташе

Госпођа Наталија Мишић, распуштеница — наставница геологије, била је, по мишљењу пањака уметничких талената и критичара, најлепши пример геометриске фигуре са изразито лепим параболома, хиперболама и елипсима.

И као таква, појмљиво је, морала је бити три у оку паланчаки, које — на челу са најбриљантнијим торокушама — исплеташе мрежу најфантастичнијих бајки о њој и њеном животу.

А, верујте, он — у истини — није био тако страشان каквим су га приказивали.

Ако бисте били у стању да госпа Нату замислите као једну тачку у простору, а то сте ваљда у стању да учините, и живот сам као једна тачка у координатном просторном систему, онда би јој било потребно додати три КООРДИНАТЕ, којима би била потпуно одређена. Природа се, видите, постарала за њихову егзистенцију т.ј. наша лепа »тачка« дефинисана је следећим трима координатама: Координата »жикс« — ванредна лепота; координата »илсилон« — страственост и координата »зетк«; умесност освајања људи. Са тим вечито сталним координатама Ната је прелазила из једног координатног система у други т.ј. мењала људе, који беху — просто напросто — играчка у њеним рукама.

Тако је, на пример, само у паланци њен живот изгледао овакав:

Најпре је наша »тачка« живела у поларном координатном »систему« чији творац беше господин Сима, директор гимназије. Сама реч »поларни« може да вам дочара слику њихова брака. Млада, лепа и страсна Ната и стри и хладни Сима. Разуме се да је, при оваквом стању ствари, њихов брак морао да буде провизоран. И једног дана госпа Ната изврши трансформацију координата и пресели се у ванбрачни билатерални координатни систем т.ј. она напусти Симу и отпоче живот са Лазицом апотекарком и Јовом — судијом...

Али, мада су у њему била два пола т.ј. Лазица и Јова, ипак се показало да је тај ванбрачни координатни систем хладан, јер обојица беху на заходу страсти и врелина њихове љубави опадаше по геометриској прогресији. И обојицу их Ната напусти.

... Од тога доба настаде промена за променом: Кроз њен живот прођоше старци, жутокљунци са прогресивно-растућом страшћу... све док се једног дана наша лепа »тачка« не нађе у праволинијском координатном систему чији почетак беше Саша инжењер...

Тај леп, висок и снажан човек, који је скоро напустио редове жутокљунаца, очара Нату...

... И, после многих клопки, он паде у њене руке...

Колико је мука стајао њу тај успех!...

Али она увиде најзад да јој трансформација координата више не приличи, јер је наша онот човека за којим је одувек жудела. У инат злобним паланачким торокушама, које са још већом жестином наставише да причају бајке о њој...



Друга половина

Перица пита оца:
— Жена је мужевљева боља половина, зар не?
— Тако бар кажу.
— А шта бива, ако се човек двапут ожени? пита син даље.
— Онда потроши и другу половину и од њега ништа не остаје.

Шта нам доноси 1943

ТАНКА ЛИНИЈА ЈЕ ДЕФИНИТИВНО НАПУштЕНА...

СВАКИ БЕОГРАЂАНИН ТРЕБА ДА НАБАВИ ПЕЧЕНИЦУ...

САВЕЗНИЦИ СУ ТРОНАШЛИ ДА СЕ МАСЛИНОВЕ ТРАНЦИЦЕ МОГУ КОРИСНО УПОТРЕБИТИ ЗА КАМУФЛАЖУ ТОВА...

МОНДЕНИ НИСУ ВИШЕ У МОДИ...

НАУЧНИЦИ СУ НАЈЗАД ТРОНАШЛИ БАЦИЛ РАТА...

ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Памет у главу

Каиро, јануар. — Нахас Паша је споменуо све своје противнике да пазе шта раде, јер Енглези не трпе опозицију. Ко не верује нека погледа на гробове ирачких владара и државника којима су се дешавали »несрећни случајеви« чим су почели дефрче на Лондон. Енглези за Арапе имају исти разлог као и за Французе.

КО ЈЕ НА РЕДУ!

Лондон, јануара. — Британски секрет-сервис упутио је следећу преставку Интелејенс-Сервису.
— Пошто је наступила Нова Година, а ми смо без налога за јануар, то нам је част умолити за обавештење ко је на реду после Дарлана. Пошто је наш последњи посао свршен брзо и на време

част нам је понудити своје даље услуге британској влади, уз скромну примедбу да се у нас може поуздати за све послове ове врсте у свима земљама света — сем Европе.

Братска слога

Београд, јануара. — Један Такиј кортеш бавио се ових дана у Београду, па је том приликом интервјуисан од нашег сарадника о светској ситуацији. На то питање он је дао следећу изјаву:
— Између Јенглеза и њиковик ортака је што наши веле коалиција а то ти је оно наше: Јал ће да удари јадац онај овем ил овај овем.

»:«

Доктор: — Узимаћете од овога лека четири кашике дневно.
Практикант: — Ах, докторе, то је немогуће. Ја у кући немам више од три кашике.

Добар лен

Један господин одлази своје пријатељу адвокату и жали му се:
— Мој комшија има једнога пса који ме увек напада кад прођем улицом. Шта да радим?
— Купи једног пса већег од његовог! посаветова га адвокат.

—:

Судија: — Јесте ли у добрим односима са оптуженим?
Сведок: — На жалост не: ја сам његов кираџија.

Мудар савет

— Синко, рекао један отац своје сину, буди опрезан с пићем и угледај се на мене. Ја сам, видиш, пио само у три случаја: прво, кад су били гости у мојој кући, друго, кад сам ја био негде у гостима, и треће кад би се за то указала нека друга прилика.



Разочана, на асфалу и салони-ма, тражи сродну душу на селу, у слободној природи. Првенство имају они који имају веће имање. Спољни изглед и старост споредна. Цаца, бивша мис Београд.

»:«

Уступно бих поверење мојих гласача и цео свој политички капитал за једне нове »гојзерице«. — Жарко, државник.

»:«

Напустила сам мога мужа Живка, адвоката и отишла на село. Овим извештавам да његове дугове не признајем нити ћу их плаћати. — Мица Брљић.

»:«

Спремам бивше политичаре из свих гимназијских предмета са гаранцијом.

»:«

Окасијон. Ко жели да се ослободи за потребе савременог живота, нарочито за ускакање у трамвај, нека се упише на вечерњи курс код Тасе кондуктера — Булбулдер.

»:«

Тражимо младог глагољивог папагеја за употребу у вечерњој емисији Лондонске радио-станице. Упитати у управи од 7—9 сати.

»:«

Селанкама из Белог потока потребна је већа количина сребрних лисица и бунди. Упитати за услове у Општини.



— Ваш муж је уображен болесник. Њему ништа не фали.

— Да, он је страشان у томе. Кад једе лети сладолед он обуче каљаче.

»:«

Мица: Јесам ли чупава?
Ружа: Зашто питаш? Да не идеш на рандеву?
Мица: Одатле долазим.

За сваки случај

— Слушајте, Ђоко, пазите да не наиђе мама кад ме љубите.

— Па ја вас не љубим! — чуди се Ђоко.

— Па ја вам то кажем за сваки случај.

Испретурани огласи

Обријен и ошишан по последњој моди — Мита бакалин.

Издаје се под кирију? још држећа удовица, са два улаза, на врло прометном месту.

Дописвала би се, удаје радик, кућа са баштом. На кући је мања хипотека.

Продаје се креденц, да два пара амова, који се одзива на име: Боби.

Ступно би као ортак, код лепе девојке, у циљу разграњавања посла.

Купио бих кућу, из боље породице и добро васпитану, по могућности са знањем страних језика.

Даје часове: између 3 и 5 часова млађој девојци или удовици, уз умерену потпору.

ЉУБОМОРНА АМЕРИКАНКА



— О Иване, дарлинг, ти си за време револуције сигурно имао много лепих и zgodних жена! Ја сам љубоморна због тога.
— Ничево, ми смо их увек одмах поклали.

ЛИЧНЕ И ПОРОДИЧНЕ ВЕСТИ

ЧИТУЉА

— Моја пасторка Љубав према ближњему, преминула је после дугог и тешког боловања. Газда Стева из Палилуле.
— Наша мезимица Целаница преминула је синоћ напрасно. Мата и Агница, практиканти.

ВЕРИДБЕ

— Наша кћи Жужу и г. Ранђел земљорадник из Сремчице, ве-

Задовољан

— Јеси ли задовољан са женом у браку?
— Да, сасвим! Од пре шест месеци сам врло задовољан и миран.
— Зашто од пре шест месеци, када си већ годину дана ожењен?
— Знам, али сам се пре пола године раставио од жене.

Зашто му жао

— Јутрос сам заложии зимски капут и сав новац пропио. Сад ми је опет жао што немам капута.
— Сигурно ти је хладно?
— Јок брате! пије ми се шприцер.

рени и испитани. Олгица и Паја Стевановић, директор банка

— Мој син Цица, доктор хемије и госпођица Ристосија, кафетика из Ресњика, верени. Цица и Марко Парушњак, рентијер оvd.

Срећан човек



— Мој муж постаје све глупљи. Једва да разуме половину што му кажем.
— Срећан човек. Блага њему, га.

НЕ ПРИМА

О Празницима, Новој Години и Божићу, нећу примати посете, пошто ћу бити у Макишу на гимнастичким вежбама. Арса Арсић, воззник.

Не слави: О својој слави, Св. Игњату, не примам посете због жалости, пошто су ми одузели три вагона сакривене робе. Тоза, гросиста.

У географији

— О, где све ја нисам путовао, говорио је један хвалисавац. Био сам у Азији, Африци, Аустралији... све познајем.

— Па то сте ви у географији као код своје куће.

— Не, у Географији још нисам био, само сам прошао поред ње. Али првом приликом отићи ћу и тамо.

Једнани

— Ко је од вас двојице бољи из рачунице, пита отац своја два сина који су у истом разреду.

— Обојица смо подједнако добри. Препишујемо од истог дру-



Вулету: Целу корпу са прошло-годишњим рукописима бацили смо синоћ у ватру, пошто од сутра почињемо из почетка. Али наш програм је остао исти. Рукописе или штампамо или у корпу бацамо.

Осетљивку: Пошто нам се одавно не јављаш шаљемо ти комплет »Бодљикавог прасета« за прошлу годину пошто свакако твојој богатој инспирацији треба дати потстрека.

Лукици: Дођи по заостале рукописе које смо сачували за неки већи и луксузнији лист пошто твоја духовитост премаша формат нашега листа.

Малом Аци: Код мечке је најгоре то што пред сваком кућом заигра.

Бата Воји: Стих за који нас питах гласи: Много хтео, много започео, ђар велики њега је помео.

Госпа Анђи: Важно је само да вам није дуго време, нарочито на Нову Годину.

Ратку: То што се десило Вама (мора да се догоди свакоме који не зна за народну пословицу: »Јко за туђом вуном пође, сам острижен кући дође«.

Мадам Жинет: Лекарска дијагноза је ко лутрија: Велика је срећа ако се и улог извуче.

Женске бодље

Ни једној жени не веруј ништа — помисли увек на то, како мало и сам себи можеш да верујеш.

— Свака жена има своју драг. Али прво: он мора да је тронађе, и друго: Она мора дозволити да он тражи.

Када жена говори, она примамљује својим уснама, зрачењем очију, поигравањем обрвама, изразом лица, звуком гласа, облином груди, али врло ретко ја примамљива оним што говори.

Кад неки каже некој жени: »Ти си најлепша жена на свету« не верује ни он ни она, али обоје се радују.

Напредан човек



— Мицо, можеш ли један час да дођеш у салу, твој отац објављује нашу заруку.

Бодљикаве истице

Жена никада не жели себи што жели својој пријатељици. Брак — мрак. Ташта — свашта. Неким женама треба веровати само кад лажу. Љубав мужевљева често постаје већ код шерпе са загорелим јелом, а код жене код празног мужевљевог новчаника. Огромна је разлика између неверства своје и туђе жене. Зашто је »дискрецијак« реч женског рода?



НИЈЕ ВРЕМЕ

— Здраво, Симо — поздравим један мали чичица једнога седог дугајлију.

— Сервус Тошо — одговори овај. Па где си човече. Знаш да се пет година нисмо видели.

— Бога ми, биће толико — одговори чичица.

— Право је, вале, да овај састанак залијемо — вели дугајлија.

— Можемо, брате, само не заборава да сам пре пет година ја платио цех.

— Море, када се размислим, сада није време за лумпераје — рече дугајлија и оде.

»:«

— Знаш ли ти, Мико зашто ждрал стоји на једној ноzi?

— Не знам!

— Јер кад би дигао и другу, он би пао.

»:«

— Ово је први пут да ме је мушкарац пољубио.

— То сте ми рекли и лане.

— Зар сте и лане били Ви?

»:«

— Зашто жено бијеш душмански то дете?

— Окрпила сам му панталоне па га бијем да их опет не исцпа.

»:«

— Пун воз света путује кроз мрак. Мајка пита ћерку:

— Који ти је, Анђо, тај младић што те пољуби?..

— Код које је то станице било, мама?

»:«

— Ја говорим само онда када нешто добро знам.

— Онда ви, несрећнице, ћутите по цео дан.

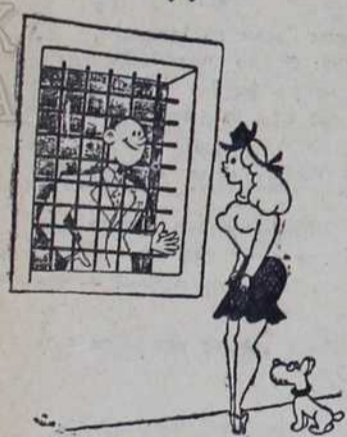
»:«

Учитељ: — Кажми ти мени Радивоје, када на плажу оде двадесет и три ђака, од којих је деветорици забрањено купање, колико се њих купало?

Радивоје: — Свих 23.

Учитељ: — Како то?

Радивоје: — Знам ја ђаке боље од вас. Први би скочили у воду они којима је то забрањено.



— Баш ништа нисам учинио. Хтео сам само да видим како изгледам у карираном капуту.

Савешти за самоубице

Ако озбиљно мислите да извршите самоубиство, онда:

1) Немојте да се обесите о бандеру у оку вашег ближњег;

2) Немојте да се бацате у пучину мора нашега живота;

3) Немојте да скачете са зидава ваздушних кула;

4) Немојте да се давите у мрак неизвесности;

5) Немојте да горите у жару прохујале страсти.